

Đề bài

Hạt gạo làng ta
Có bão tháng bảy
Có mưa tháng ba
Giọt mồ hôi sa
Những trưa tháng sáu
Nước như ai nấu
Chết cả cá cờ
Cua ngoi lên bờ
Mẹ em xuống cấy...
(Trần Đăng Khoa)

Dựa vào một số ý ở đoạn thơ trên, em hãy thay lời tác giả viết bài văn tả người mẹ đang cấy lúa giữa trưa hè.

Bài làm

Trưa hè thật oi ả, mọi vật như thiếp lặng dưới ánh nắng mặt trời. Thế mà mẹ em vẫn cặm cùi cấy lúa.

Với vóc người mảnh khảnh. Nước da ngăm ngăm và đỏ bừng dưới ánh nắng ban trưa. Mẹ đội nón lá rộng vành, đầu chít khăn ô, quần xoắn ngang gối, trông mẹ thật chất phác.

Mẹ chăm chú cấy lúa. Tay trái nắm chặt bó mạ non, tay phải thoăn thoắt rút từng cây lúa non để cấy xuống ruộng. Những cây con vui mừng khi được mẹ đưa chúng trở về với đất. Bàn tay rám nắng của mẹ cấy lúa thật nhanh, thật đều. Cánh tay rắn rỏi ấy vẫn nhip nhàng lên xuống. Đôi mắt thâm quầng của mẹ nhìn chăm chăm xuống khoảng ruộng đang cấy. Những hàng mạ non thẳng đều trước mặt mẹ. Chân mẹ lui bước dần, mạ non lại được mẹ cấy xuống đất mới, để rồi chúng sẽ vươn lên, đón lấy sự sống và hẹn mùa đơm bông, kết trái... Mẹ vẫn cứ lom khom cấy lúa, mặc cho hơi nước bốc lên bao bọc lấy thân người. Từng giọt mồ hôi thánh thót rơi. Chân mẹ thâm tím vì phải ngâm trong nước nóng như đun nấu. Thật vất vả nhưng mẹ vẫn cặm cùi làm việc. Mẹ bất chấp cả nước nóng mà lũ cá cò không sao chịu được, chúng đành phải chịu chết, còn lũ cua phải ngoi lên bờ để tìm sự sống cho mình. Dường như mẹ nghĩ phải gắng chịu để lao động, để cấy trồng, gieo hạt giống cho mùa sau. Nghĩ đến cuộc kháng chiến trường kì đang cần lương thực, mẹ lại càng hăng hái làm việc. Mẹ cấy lúa không ngừng, không nghỉ tay mặc dù bàn tay chai sần của mẹ đã mỏi rã rời.

Cây xong thửa ruộng, nhìn những hàng lúa non đang rạp rờn trong ánh nắng, mẹ tràn ngập niềm vui và niềm hi vọng. Niềm vui dâng trong mí mắt cay xè bởi những giọt mồ hôi.

Cảnh tượng mẹ cấy lúa giữa trưa hè đã in đậm trong em. Em nghĩ rằng mình phải giúp mẹ chăm sóc ruộng lúa; bón phân, tưới nước, bắt sâu cho lúa. Ôi! Mỗi hạt gạo làm ra chan chứa biết bao nhiêu sự vất vả, nhọc nhằn của mẹ. Em thương mẹ vô cùng.